

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25691/2023
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Блажа Менковић, адвокат из ..., против тужене Општине Лебане, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Лебане, ради утврђења заузећа непокретности и исплате накнаде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2328/2023 од 13.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2328/2023 од 13.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2328/2023 од 13.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Лебану П 201/22 од 07.04.2023. године, којом је усвојен тужбени захтев, утврђено да је тужена извршила заузеће на делу непокретности у својини тужиоца, ближе одређеној у ставу првом изреке првостепене пресуде, утврђено да је тужена по основу фактичке експропријације стицалац права јавне својине на тој непокретности, овлашћена је тужена да код СКН Лебане изврши упис права својине на своје име, а тужиоца избрише са правом својине из листа непокретности и обавезана је тужена да тужиоцу на име наканде за заузети део парцеле исплати износ од 11.264,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 110.115,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 107.800, 00 динара, од извршности преусде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, у смислу одредбе члана 403. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1.и 3.).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 23.01.2019. године, у којој је као вредност предмета спора наведен износ од 11.264,00 динара. На дан подношења тужбе 1 евро је, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 118,4219 динара, па вредност предмета спора представља динарску противвредност износа од 95,12 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић